

УДК 796.51

Максименко В.В.¹, Жилко О.В.²

¹ студ. гр. МТЕ-111сп НУ «Запорізька політехніка»

² канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕКСТРЕМАЛЬНОГО ТУРИЗМУ

Характерним явищем для багатьох країн світу сьогодні є зростання їх конкуренції у напрямку залучення більшої кількості туристів. В результаті з'являються багато нових та екзотичних форм туризму, які виступають у ролі інноваційних пропозицій – своєрідної заміни вже типових видів туристичної активності. Все це створює абсолютно новий ринок туристичної галузі, до якого залучаються більше і більше туристів. Так і виникла одна унікальна концепція, яка зростає величезними темпами та лишає позаду традиційні

форми відпочинку для так званої «людини подорожуючої». Назва цієї концепції – екстремальний туризм [1].

Екстремальний туризм нині – найперспективніший напрямок сучасної сфери відпочинку і розваг на початку третього тисячоліття. Пояснити це можна тим, що багато хто з жителів планети Земля, особливо громадяни розвинених в економічному відношенні країн, знаходяться в умовах, де не вистачає «гострих вражень». Люди знищили та перемогли багатьох природних конкурентів в особі великих хижаків, частково убезпечили себе від ударів стихій природи та забезпечили собі «сите життя», але раптом почали відчувати брак адреналіну.

Екстремальний туризм часто називають шокним туризмом. Хоча останній передбачає проведення подорожей до небезпечних місць – гірських місцевостей, джунглів, каньйонів, печер, пустель або участь у небезпечних подіях. Проте, виходячи з опрацьованої літератури, можна стверджувати, що екстремальний туризм більше ототожнюється з екстремальним видом спорту, адже головна привабливість цих двох занять – це «адреналіновий порив», який спричиняє елемент ризику [3].

Особливістю екстремального туризму є наявність екстраординарних дій, тобто меж звичного і повсякденного існування людини. Їх пов'язують зі смертельним ризиком і частими травмами. Так само можна сказати, що фізичні та емоційні можливості людини, яка займається екстремальним туризмом (екстремала), знаходяться на межі. Останній може прагнути відчувати почуття свободи і адреналін, подолати страх і отримати нові емоції, а також бажає зіткнутися зі складнощами, труднощами, небезпекою і спробувати подолати їх [2].

Основними цілями організації екстремального туризму є:

- привернення уваги до регіонів з унікальними природними та географічними особливостями, які пропонують можливості для екстремальних видів туризму;
- забезпечення безпеки та задоволення потреб екстремальних туристів у пошуку адреналіну та екстремальних вражень;
- розвиток інфраструктури та послуг, спрямованих на задоволення потреб цільової аудиторії екстремального туризму;
- збільшення доходів та розвиток територій, що пропонують екстремальні туристичні маршрути [1].

На сьогодні екстремальний туризм охоплює різноманітні види активностей та географічні регіони. Зростання технологій забезпечує більшу безпеку учасників, а спільноти стають більш екологічно свідомими. Розвиток екстремальних заходів та фестивалів сприяє популяризації цього виду туризму. В цілому, сучасний досвід організації екстремального туризму

характеризується постійним розвитком, адаптацією та збільшенням уваги до екологічних аспектів [2].

Екстремальний туризм постійно перебуває у розвитку, як в світі, так і в Україні. Увесь час з'являються його нові різновиди. Так відносно недавно з'явився космічний туризм, і цілком можливо, що через 10–15 років він буде більш доступним, ніж зараз. А які види екстремального туризму з'являться через 20–30 років навіть складно уявити. У порівнянні з Україною екстремальний туризм в інших частинах світу – у Східній Азії, Європі, Північній Америці розвинутий достатньо добре. А безпосередньо серед жителів Європи й особливо Північної Америки екстремальний туризм найбільш популярний вид відпочинку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бут Т. В. Визначення проблем та перспектив розвитку екстремального туризму в Україні / Т. В. Бут. // Менеджмент та підприємництво: тренди розвитку. – 2019. – № 1 (07). С. 18–30. – Режим доступу : https://C:/Users/Acer/Downloads/mmnt_2019_1_4.pdf (дата звернення 24.03.2024).

2. Віндюк А. В. Екстремальний туризм як складова активного відпочинку / А. В. Віндюк // Тиждень науки-2020 : матеріали Щоріч. наук.-практ. конф. виклад., наук., молод. учен., аспір., студ. Запоріжжя, Запоріжжя, 13–17 квіт. 2020 р. / ред. В. Наумик. – Запоріжжя, 2020. – С. 9–11.

3. Нагернюк Д. В. Особливості розвитку екстремального туризму в Україні / Д. В. Нагернюк // Вісник Уманського університету садівництва. – 2018. – № 3. – С. 178–190. – Режим доступу : <https://journal.udau.edu.ua/assets/files/96/12.pdf> (дата звернення 25.03.2024).